

III. PEDAGOG

3.1. TREŚĆ MATERIAŁU

Polska może pochwalić się bogatą historią, kulturą i krajobrazami. Pozostawione nam dziedzictwo jest cennym skarbem dla naszego pokolenia i następnych, które będą po nas. Dla Ojczyzny ludzie z poświęceniem stawali do walki i narażali swe życie. Dziś możemy żyć w wolnym i niepodległym kraju.

We współczesnym świecie ojczyzna nie zawsze ma jednak już taką wartość. Występujące procesy globalizacji i integracji europejskiej zmieniają jej postrzeganie.

Tożsamość narodowa wiąże się z tworzeniem wspólnoty z innymi ludźmi. Istotne jest to, aby młodzież potrafiła działać na rzecz wspólnego dobra, pielęgnowała kulturę narodową, współtworzyła życie państwowe, znała swoje prawa i obowiązki względem ojczyzny.

3.2. LITERATURA WYBRANA Z KOMENTARZEM

3.2.1. C. Norwid, *Moja piosnka*, w: *Nowe słowa na start!* Podręcznik do języka polskiego dla klasy siódmej podstawowej, wyd. Nowa Era, Warszawa 2017, s. 162-163.

Wstęp

W epoce romantyzmu wielu polskich artystów emigrowało z kraju. Nie mogli tworzyć na ziemiach objętych zaborami z powodu panującej kontroli i cenzury. Wśród tej grupy emigrantów był Cyprian Kamil Norwid.

Przedstawiony utwór stanowi wyraz tęsknoty, smutku, żalu i osamotnienia co wyrażone zostaje w zwrocie „Tęskno mi, Panie...”. Jest to tęsknota autora za domem – Ojczyzną, rodzinnymi zwyczajami, rodakami i miłością. Symbolem domu jest chleb przedstawiony jako dar od Boga.

Cytat

Moja piosnka

Do kraju tego, gdzie kruszynę chleba

Podnoszą z ziemi przez uszanowanie

Dla darów nieba,

Tęskno mi, Panie.

Do kraju tego, gdzie winą jest dużą

Program wychowawczy > Klasa VII > Wartość XXVI > Mój związek z Ojczyzną

Popsować gniazdo na gruszy bocianie,
Bo wszystkim służą,
Tęskno mi, Panie.

Do kraju tego, gdzie pierwsze ukłony
Są jak odwieczne Chrystusa wyznanie:
„Bądź pochwalony!”
Tęskno mi, Panie.

Tęskno mi jeszcze i do rzeczy innej,
Której, już nie wiem, gdzie leży mieszkanie,
Równie niewinnej...
Tęskno mi, Panie.

Do bez-tęsknoty i do bez-myślenia,
Do tych, co mają *tak za tak, nie za nie*
Bez światłocienia,
Tęskno mi, Panie.

Tęskno mi ówdzie, gdzie któż o mnie stoi?
I tak być musi, choć się tak nie stanie
Przyjaźni mojej!
Tęskno mi, Panie.
Podsumowanie

Ojczyzna dla autora jest miejscem idealnym, obiektem marzenia. Opisuje ją jako kraj religijny, w którym ludzie znają wartości moralne i są pomocni. On jednak czuje się osamotniony, tęskni za domem. Wyraża żal, że jego marzenie o idealnym miejscu dobroci i sprawiedliwości nigdy nie zostanie zrealizowane.